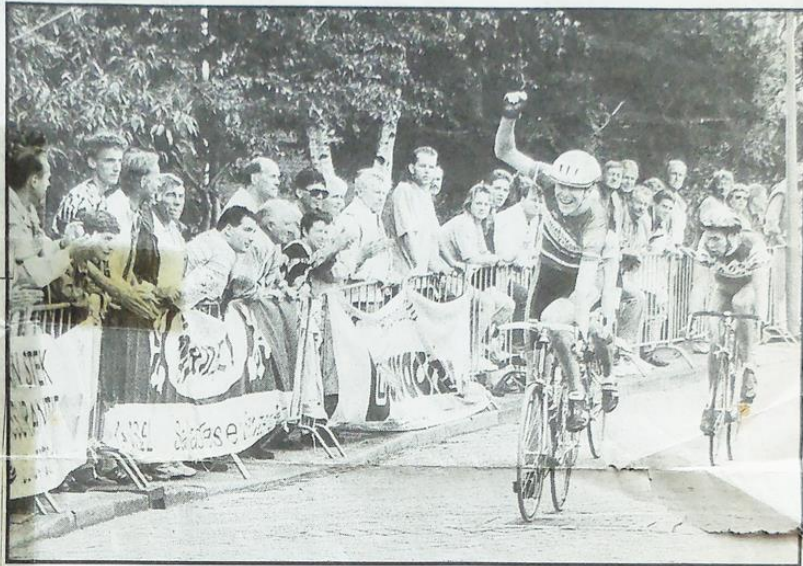

Koger pakt tweede plaats achter Christian Ooyevaar Danny Stam in vorm op lastig parkoers Ronde van Oostzaan

Van onze medewerker
HOTZE ZIJLSTRA

OOSTZAAN — De wielronde van Oostzaan is een kermiskoers. Maar anders dan die benaming doet vermoeden, is meedoen bepaald geen feest. Twee lange en twee korte rechte stukken over hobbelige klinkers, en vier venijnige bochten waarin je volop in de remmen moet om vervolgens weer stevig aan te zetten. Verslappen is fataal. Amateur Danny Stam voelde zich gisteren echter goed op zijn gemak op het slopende parkoers. De Koger demarreerde samen met drie anderen tien ronden voor de finish uit het peloton en moest in de eindsprint alleen Christian Ooyevaar vóór zich dulden.

Dit alles onder de ogen van enkele honderden toeschouwers en passanten langs het één kilometer lange gelegenheidsparkoers, dat de renners tachtig keer moesten afleggen. De ronde van Oostzaan is geen evenement waarbij het zwart ziet van het publiek. De wedstrijd is veel meer een reden voor het gros van de lokale bevolking om even de straat op te gaan, wat te kletsen langs de ranghekken, of het klapstoeltje in de tuin te zetten met een tertijs ernaast. Een tweetal muzikantjes maakte er een echt feest van. Twee voor de open vensters geplaatste luidsprekerboxen spuwden erende gitaarrock uit over de toeschouwers. Die laatsten bewogen zich ten het einde van de koers en meer naar de finishlijn. Precies daar probeerde Danny Stam zich drie ronden voor de meet los te maken uit de groepje van vier. „Ik wist het erom zou gaan wie het uit de laatste bocht zou halen”, vertelde de man uit Oostzaan, die fietst in dienst van de Giant-ploeg, maar alleen te vertrekken

Christian Ooyevaar komt zegevierend over de streep in de Ronde van Oostzaan. Rechts Koger Danny Stam, die tweede werd.
Foto Ronald Peeters

wilde ik het in eigen hand houden. Als dat was gelukt, zou ik zeker van mijn zaak zijn geweest. Nu kwamen die anderen er gelijk zo snel overeen, dat mijn poging zinloos was. Ik probeerde nog wel om goed uit de laatste bocht te komen, maar helaas lag ik op een ongelukkige derde plek. Nee, Ooyevaar was niet echt sterker. Ik had alleen een beetje pech.”

Ook Gerard Windhouwer uit Oostzaan liet zich in het zware rondje veelvuldig aan kop zien. Vrijwel vanaf het begin trok de DTS'er hard aan het peloton. Hij was niet de enige Zaankanter die venijnige plaagstoten uitdeelde. Zo verscheen met nog pakweg vijftig omgangen voor de boeg ineens Jisper Cor Bart in het geel-groene tenue van de organiserende vereniging aan kop. Top-kerkron-

desrijders als Ron Vroom, Gerard Kemper en Eric Venema domineerden echter het grootste gedeelte van de Oostzaanse koers.

Bert Bakker

Bert Bakker deed dat bij de B-amateurs. De 38-jarige Zaandammer stelde al acht rondjes voor de meet de leidersprijs veilig met zijn — tot dan toe — twintig eerste doorkomsten. Daar zouden er nog een aantal bij opgeteld worden, omdat Bakker bleef sleuren. In zijn kielzog trok de in bloedvorm verkerende DTS'er Nederlands kampioen Frank Rijkhof en Jan Spijker mee. Alles leek erop dat de Zaandammer de overwinning in zijn categorie zou gaan pakken, maar op het allerlaatste moment sloeg Rijkhof toe. Bij de laatste bocht

voor de finish was het drietal nog bij elkaar, maar weldra nam de man in het rood-wit-blauwe shirt afstand. Bakker zette nog wel aan, maar merkte vijftig meter voor de streep dat hij kansloos was. De teleurstelling was duidelijk van zijn gezicht af te lezen.

Dat laatste was niet zo verwonderlijk. De DTS'er behaalde dit seizoen bij de B-rijders maar liefst elf criterium-zeges en had natuurlijk dolgraag voor 'eigen publiek' willen zegevieren. „Ik heb alles geprobeerd om weg te komen”, verklaarde Bakker na afloop. „Jan Spijker trok aan en ik volgde, maar toen kwam Rijkhof er zo hard overheen, ik had geen kans. Nee, dit is geen teleurstelling. Rijkhof was hier gewoon sterker, al is hij volgens mij best te kloppen.”